

แบบรายงานวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ปีการศึกษา ๒๕๖๘

จากรากฐานสู่ปลายพู่กันการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบนวัตกรรม
เส้นทางการเรียนรู้ศิลปะพื้นบ้าน ผ่านกระบวนการ ISCE Model

นางสาวเจนจิรา แก้วชลคราม
ตำแหน่งครู

โรงเรียนบ้านหาดใน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพรเขต ๑

คำนำ

รายงานวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เรื่อง จาการากฐานสู่ปลายพู่กันการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบนวัตกรรมเส้นทางการเรียนรู้ศิลปะพื้นบ้านผ่านกระบวนการ ISCE Model เพื่อให้ผู้อ่านทราบถึงลำดับการนำเสนอ เช่น เอกสารฉบับนี้จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่ แนวคิดเบื้องต้นของศิลปะพื้นบ้าน, การประยุกต์ใช้ ISCE Model เพื่อออกแบบเส้นทางการเรียนรู้, และผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับจากการนำไปใช้จริง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนไม่เพียงแต่ได้ทักษะเชิงปฏิบัติเท่านั้น แต่ยังเข้าใจคุณค่าทางวัฒนธรรมของงานศิลปะอย่างลึกซึ้งอีกด้วย

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับผู้ที่สนใจศึกษา หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้จัดทำยินดีน้อมรับคำแนะนำในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

เจนจิรา แก้วชลคราม

ครูโรงเรียนบ้านหาดใน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพรเขต ๑

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ผลงาน/วิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practict)	๑
ความสำคัญของผลงานหรือนวัตกรรมที่นำเสนอ	๑
จุดประสงค์และเป้าหมายในการดำเนินงาน	๒
กระบวนการผลิตผลงานหรือขั้นตอนการดำเนินงาน	๒-๓
ผลการดำเนินการ/ผลสัมฤทธิ์/ประโยชน์ที่ได้รับ	๔
ปัจจัยความสำเร็จ	๔
บทเรียนที่ได้รับ	๔
การเผยแพร่	๔
ภาคผนวก	๕-๑๘

ชื่อผลงาน จาการากฐานสู่ปลายพู่กันการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบนวัตกรรมเส้นทางการเรียนรู้ศิลปะ
ที่บ้าน ผ่านกระบวนการ ISCE Model

ชื่อเจ้าของผลงาน นางสาวเจนจิรา แก้วชลคราม

หน่วยงาน โรงเรียนบ้านหาดโน

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพรเขต๑

โทรศัพท์มือถือ ๐๖๕-๓๐๙๐๔๒๔

e-mail Patwechjanjira@gmail.com

๑.ความสำคัญของผลงานหรือนวัตกรรมที่นำเสนอ

วัฒนธรรมเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นคุณค่า วิถีชีวิตที่ชุมชน และท้องถิ่นต่าง ๆ ได้พัฒนาและสร้างสรรค์
ขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิต โดยแสดงออกในรูปแบบและวิธีการ ที่หลากหลาย ทั้งในรูปแบบของ
วิถีชีวิตขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญา ศิลปะ เป็นต้น ประเพณีศิลปวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะในด้าน
สังคมแห่งภูมิ ปัญญาท้องถิ่น เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความชื่นชมและภูมิใจใน ความเป็นไทย รวมถึงขนบธรรมเนียม
ประเพณีศิลปวัฒนธรรม ให้ผู้รุ่นลูกรุ่นหลานได้มีการเรียนรู้ การอนุรักษ์ รักษาไว้ดำรงอยู่ในสังคมไทย
ตลอดไป สถานศึกษาจึงจัดทำโครงการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย ให้สอดคล้องกับปฏิรูปการศึกษาและ การเรียน
การสอนใน โรงเรียน เพื่อสร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนและบุคลากรในโรงเรียน เห็นคุณค่า และอนุรักษ์
ศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ

ช่วยอนุรักษ์ภูมิปัญญาและศิลปะที่บ้าน ซึ่งเป็นรากฐานทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าไม่ให้เลือน
หายไปตามกาลเวลา ด้วยการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่น่าสนใจและเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ศิลปะเหล่านี้จะถูกส่งต่อ
จากรุ่นสู่รุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้แบบเดิมที่เน้นการเลียนแบบมาเป็นการ
เรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการ คิดวิเคราะห์ ลงมือปฏิบัติจริง และ สร้างสรรค์
ผลงาน เป็นของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการศึกษาในยุคปัจจุบัน

เส้นทางการเรียนรู้ที่ถูกออกแบบมาอย่างเป็นระบบจะช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นคุณค่าและความงามของ
ศิลปะที่บ้านอย่างลึกซึ้ง ไม่ใช่แค่การวาดภาพหรือทำชิ้นงานเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความเข้าใจใน เรื่องราว
สัญลักษณ์ และ ภูมิปัญญา ที่ซ่อนอยู่ในผลงานแต่ละชิ้น ซึ่งจะช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขาารู้สึกภาคภูมิใจ
และอยากเป็นส่วนหนึ่งในการรักษาศิลปะนี้ไว้

ทั้งนี้ ยังสามารถนำผลงานนี้มาเป็น แนวทางและต้นแบบ ให้กับนักการศึกษาและนักวิจัยท่านอื่น ๆ ใน
การนำไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมได้
อีกด้วย เป็นการเปิดประตูสู่การพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืนต่อไป

๒. จุดประสงค์และเป้าหมายในการดำเนินงาน

๒.๑ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง ศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ ของไทย

๒.๒ เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักและเห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรมไทย

๒.๓ เพื่อสร้างให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็นวัฒนธรรมประจำชาติ

๓. กระบวนการผลิตผลงานหรือขั้นตอนการดำเนินงาน

โรงเรียนได้มีการนำเอาวิชาศิลปะมาสอนในรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จากการเรียนรู้ในห้องเรียนและการสืบค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม โดยมีขั้นตอนดังนี้

โมเดลนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ศิลปะพื้นบ้านของไทย: "ISCE Model"

โมเดลนี้มุ่งเน้นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะพื้นบ้านผ่านกระบวนการที่เชื่อมโยงระหว่างการสืบค้นข้อมูลเชิงลึก (Investigate) กับการลงมือปฏิบัติจริง (Create) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจคุณค่า และสามารถสืบทอดภูมิปัญญาได้อย่างยั่งยืน

๓.๑ หลักการสำคัญ

เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง

บูรณาการความรู้: เชื่อมโยงเนื้อหาศิลปะพื้นบ้านเข้ากับวิชาอื่น ๆ เช่น ประวัติศาสตร์

๓.๒ องค์ประกอบและขั้นตอนของ ISCE Model 4 ขั้นตอนหลัก ซึ่งแต่ละขั้นมีกิจกรรมที่ชัดเจนดังนี้

๑. I: Investigate (สืบค้นและสำรวจ)

ขั้นตอนนี้คือการสร้างความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับศิลปะพื้นบ้านที่สนใจ เช่น "การทอผ้าขึ้นดินจก" หรือ "การปั้นเครื่องปั้นดินเผา" โดยเน้นการสืบค้นข้อมูลอย่างรอบด้าน

กิจกรรม:

ศึกษาข้อมูล: ค้นคว้าประวัติความเป็นมา วัสดุอุปกรณ์ และกรรมวิธีจากเอกสาร หรือแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

ลงมือปฏิบัติ: จัดกิจกรรมให้นักเรียนให้นักเรียนสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตที่น่าเชื่อถือ

สังเกตการณ์: ให้นักเรียนสังเกตกระบวนการทำศิลปะจากของจริง

๒.. S: Synthesize (สังเคราะห์และออกแบบ)

หลังจากได้ข้อมูลแล้ว ขั้นตอนนี้คือการนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อสร้างแนวคิดหรือผลงาน

กิจกรรม:

ระดมสมอง: อภิปรายแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ได้ของกลุ่มตนเอง

สรุปแนวคิด: จัดทำแผนที่ความคิด (Mind Map) หรือสรุปใจความสำคัญเพื่อนำไปสู่การออกแบบ

ร่างแบบ: ให้นักเรียนออกแบบผลงานในรูปแบบที่ตนเองสนใจ โดยอาจมีการผสมผสานกับแนวคิดสมัยใหม่

๓. C: Create (สร้างสรรค์ผลงาน)

ขั้นตอนนี้คือการนำแนวคิดที่สังเคราะห์ไว้มาลงมือปฏิบัติจริง โดยเน้นการใช้ทักษะและฝีมือที่ได้เรียนรู้

กิจกรรม:

เตรียมอุปกรณ์: จัดเตรียมวัสดุและเครื่องมือที่จำเป็น

ลงมือปฏิบัติ: ให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานของตนเองภายใต้การดูแลและให้คำแนะนำจากครู

แก้ปัญหา: ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน

๔. E: Evaluate (ประเมินและสะท้อนผล)

ขั้นตอนนี้คือการประเมินผลงานและกระบวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

กิจกรรม:

จัดแสดงผลงาน: จัดนิทรรศการผลงานเพื่อให้ผู้อื่นได้ชมและให้ข้อเสนอแนะ

สะท้อนความคิด: ให้นักเรียนนำเสนอผลงานและเล่าถึงแนวคิดและขั้นตอนการทำงานของตนเอง

ประเมินร่วมกัน: ครู เพื่อน และนักเรียนร่วมกันให้ข้อคิดเห็นและประเมินผลงาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาในครั้งต่อไป

๔. ผลการดำเนินการ/ผลสัมฤทธิ์/ประโยชน์ที่ได้รับ

๔.๑ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง ศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ ของไทย

๔.๒ นักเรียนตระหนักและเห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรมไทย

๔.๓ นักเรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็นวัฒนธรรมประจำชาติ

๕. ปัจจัยความสำเร็จ

ผู้เรียน ครูผู้สอน ได้รับความร่วมมือและแรงสนับสนุนจากผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนและครูทุกท่านในโรงเรียน ในการเอื้อเฟื้อเวลาของท่านและสถานที่ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อนำมาแลกเปลี่ยนความรู้กับคุณในการทำงาน และเสริมให้มีความตระหนักที่จะร่วมกันรักษาศิลปะพื้นบ้านของไทยต่อไป

๖. บทเรียนที่ได้รับ

๖.๑ นักเรียนในรายวิชาศิลปะมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องศิลปะพื้นบ้านของไทย ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐

๖.๒ นักเรียนในรายวิชาศิลปะ จำนวน ๑๗๗ คน มีความตระหนัก เห็นคุณค่าของศิลปะพื้นบ้านของไทย

๖.๓ นักเรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปะพื้นบ้านของไทย อันเป็นวัฒนธรรมประจำชาติ ในรายวิชาศิลปะที่เป็นพิธีการปฏิบัติเป็นเลิศ

ปัญหาและอุปสรรค ศิลปะพื้นบ้านของไทยในสมัยก่อน ค่อนข้างที่จะซับซ้อนและหลากหลาย จึงทำให้ผู้เรียนอาจมีหลงๆลืมๆไปบ้างเพราะไม่ได้รับการกระตุ้นให้เกิดการลงมือปฏิบัติ

วิธีการแก้ปัญหาและอุปสรรค ครูผู้สอนได้เปลี่ยนวิธีการสอนแบบใหม่โดยเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเองในทุกด้าน ตั้งแต่การค้นคว้าหาข้อมูล ลงมือประดิษฐ์สื่อ รวมถึงขึ้นสรุปโดยมีครูประจำวิชาเป็นที่คอยให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับศิลปะพื้นบ้านทั้ง 4 ภาคเพิ่มเติมเพื่อให้ได้องค์ความรู้อื่นๆเพิ่มขึ้น

๒. จากผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่ศิลปะพื้นบ้านในแต่ละภาคหรือในแต่ละชุมชนนั้น ปัจจุบันจะสูญหายหมดแล้วเพราะขาดคนที่จะอนุรักษ์เอาไว้ ดังนั้นทุกคนควรจะช่วยกันใส่ใจที่จะอนุรักษ์ศิลปะพื้นเมืองของตนเอาไว้ให้คนรุ่นหลังได้รู้จักดีกว่าให้พวกเขาเหล่านั้นต้องเรียนรู้จากพิพิธภัณฑ์

๗. การเผยแพร่

มีการนำผลงานที่ได้มาแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนร่วมห้อง พี่ๆน้องๆร่วมสถาบันรวมถึง เพื่อนๆแถวที่อยู่อาศัย และยังได้เป็นตัวอย่างไว้ให้กับรุ่นน้องได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้

อ้างอิง

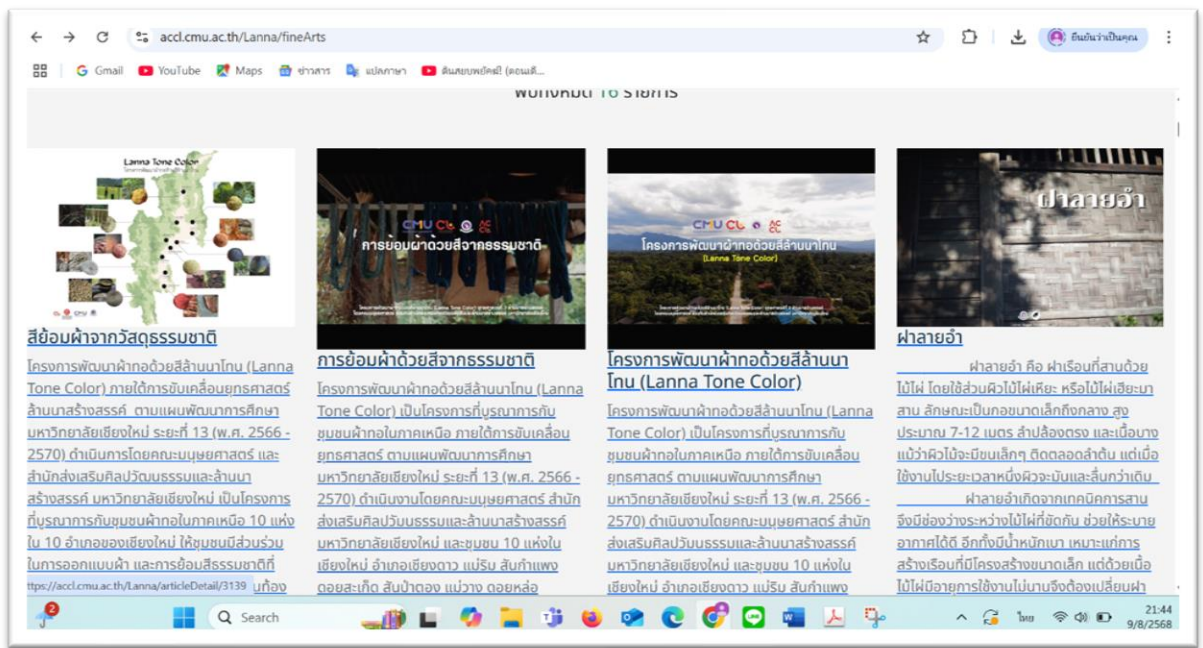
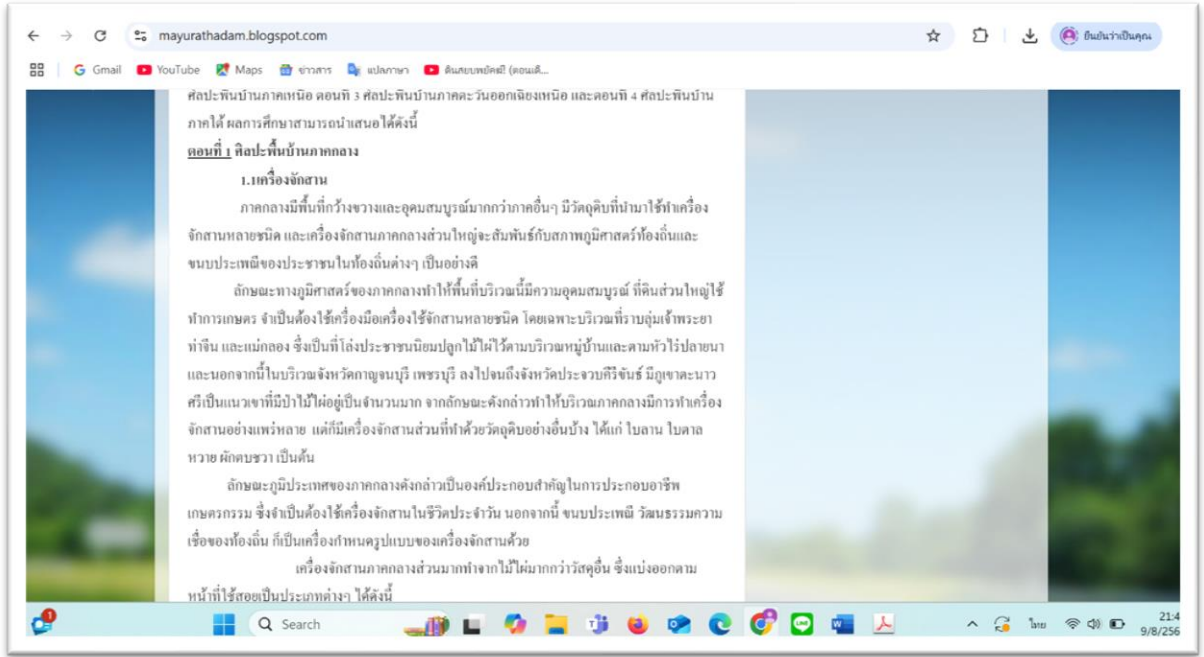
กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม: เว็บไซต์หลักของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม (culture.go.th) มีคลังความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและศิลปะพื้นบ้าน รวมถึงทำเนียบศิลปินพื้นบ้าน และนิทรรศการออนไลน์

Thai Art Archives: เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลงานศิลปะร่วมสมัยและศิลปะดั้งเดิมของไทย มีบทความ ข้อมูลศิลปิน และโครงการต่างๆ ที่น่าสนใจ

Pinterest: แม้จะไม่ใช่แหล่งอ้างอิงเชิงวิชาการโดยตรง แต่เป็นแหล่งรวมภาพถ่ายและไอเดียเกี่ยวกับศิลปะพื้นบ้านที่หลากหลาย ซึ่งสามารถใช้เป็นแรงบันดาลใจในการศึกษาได้

ภาคผนวก

ภาพกิจกรรม Best Practict (วิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ)
จากรากฐานสู่ปลายพู่กันการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบนวัตกรรมเส้นทางการเรียนรู้ศิลปะ

นักเรียนได้สืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตที่น่าเชื่อถือได้

ร่มกระดาษ คือ ร่มที่ทำจากกระดาษ ซึ่งเป็นกระดาษที่มีลักษณะนิ่ม ทำจากเยื่อเปลือกไม้ (โดยเนมาเปลือกของต้นสา) ร่มกระดาษเป็นที่รู้จักและนิยมในประเทศไทย โดยเฉพาะในภาคเหนือ

ลักษณะทั่วไปของร่มกระดาษ

- วัสดุ:** ทำจากกระดาษที่ทำจากเยื่อเปลือกไม้ โครงสร้าง: ไม้ทำจากไม้ไผ่
- การใช้งาน:** ใช้สำหรับกันแดดเป็นหลัก วัสดุสาย: มีทั้งแบบสีพื้น และแบบมีลวดลายต่างๆ
- แหล่งผลิต:** เป็นที่รู้จักและนิยมในภาคเหนือ เช่น ร่มพ่อสร้าง จึงหวัดเชียงใหม่
- การนำร่มกระดาษไปใช้:**
- ใช้กันแดด:** ใช้กันทั่วไปสำหรับกันแดด
- ของประดับตกแต่ง:** ใช้ตกแต่งบ้าน, ร้านอาหาร, ร้านกาแฟ, เนคาน, หรือใช้ในงานฉลองต่างๆ
- ของที่ระลึก:** ใช้เป็นของขวัญ ของฝาก หรือของชำร่วย
- งานประเพณีและวัฒนธรรม:** ใช้ในงานแห่, งานฉลองต่างๆ เช่น พิธีบวงสรวง
- ข้อควรระวัง:** ร่มกระดาษไม่กันฝน

ขันโตก คือ ถาดเขมรลักษณะคล้ายถาด มีซี่ซี่ๆ ยาวจากด้านหนึ่ง นิยมนำมาใช้ในงานพิธีของประเทศไทย โดยเฉพาะในวัฒนธรรมล้านนา ใช้สำหรับรับอาหารในการกินข้าวแบบขันโตก หรือใช้ในพิธีการต่างๆ เช่น งานแต่งงาน งานบวช หรือมีที่วางตุ๊ก ปี่จู้จู้ ขันโตกยังเป็นที่ยอมรับและใช้กันแพร่หลาย โดยมีการวิวัฒนาการของขันโตกในชื่ออื่นรับใช้ท้องถิ่นว่า หม้อตากผลและถาดเขมรล้านนา

- ลักษณะของขันโตก:**
- **รูปร่าง:** มีแปดเหลี่ยม ทำจากไม้, ไม้ไผ่สาน, หรือหวาย
- **ส่วนประกอบ:** มีส่วนประกอบขา, ส่วนรองรับเป็นวงกลมเป็นวง, และส่วนซี่ของถาด
- **ขนาด:** มีหลายขนาด ตั้งแต่มีผ่าหน้าขนาดกะทัดรัด ไปจนถึงขนาดใหญ่ที่ใช้ในงานพิธี ซึ่งมีขนาดต่างกันตามชื่อเรียกการใช้งาน
- **งานใช้ขันโตก:**
- **งานรับแขก:** เป็นการใช้ขันโตกต้อนรับแขกบ้านแขกเมือง โดยใส่อาหารไว้ถ้วยชาม วางขันโตก แล้วมีผู้คอยรับบริการ
- **งานพิธี:** ใช้ในงานฉลองและงานมงคลต่างๆ เช่น งานแต่งงาน, งานบวช, งานทำบุญ, งานศพ
- **งานประดับตกแต่ง:** เป็นการใช้ขันโตกใส่ดอกไม้ประดับตกแต่งเป็นวง
- ขันโตกในปัจจุบัน:**
- **งานพิธี:** เป็นส่วนสำคัญของพิธีการมงคลต่างๆ ในภาคเหนือ มีการวิวัฒนาการของขันโตกนี้ให้ใช้กับท้องถิ่นที่มีวัฒนธรรมและอาหารพื้นเมือง
- **งานศิลปะ:** ขันโตกเป็นของที่ระลึกและของที่ระลึกที่นิยมใช้กันมาไม่ใช่น้อย

ให้นักเรียนออกแบบผลงานในรูปแบบที่ตนเองสนใจ

เครื่องเงิน ในภาคเหนือของประเทศไทยมีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์อย่างมาก สะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของชาวล้านนาที่สืบทอดกันมาช้านานหลายร้อยปี แหล่งผลิตและชื่อเสียงเชียงใหม่: ถือเป็นศูนย์กลางสำคัญของเครื่องเงินภาคเหนือ โดยเฉพาะที่ "ถนนวัวลาย" และชุมชน บ้านศรีสุพรรณ ช่างฝีมือ หรือที่เรียกว่า "สล่า" ในย่านนี้ได้สร้างสรรค์ผลงานเครื่องเงินมาตั้งแต่อดีตและยังคงรักษาเทคนิคการทำแบบโบราณไว้

การทอผ้า ลำพูน: ถือเป็นแหล่งผลิตผ้าทอสำคัญ มีชื่อเสียงด้าน ผ้าไหมยกดอกลำพูน ซึ่งเป็นผ้าทอที่มีลวดลายละเอียดงดงาม รวมถึง ผ้าฝ้ายทอมือ ที่มีชุมชนอย่างบ้านดอนหลวงและบ้านหนองเงือกเป็นศูนย์กลาง

ร่มกระดาษ เป็นงานหัตถกรรมพื้นบ้านที่ขึ้นชื่ออย่างมากของภาคเหนือ โดยเฉพาะที่ หมู่บ้าน บ่อสร้าง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตร่มกระดาษที่มีชื่อเสียงที่สุดในประเทศไทยและเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลกปัจจุบันหมู่บ้านบ่อสร้างยังคงเป็นศูนย์รวมของช่างฝีมือ

ให้นักเรียนออกแบบผลงานในรูปแบบที่ตนเองสนใจ โดยอาจมีการผสมผสานกับแนวคิดสมัยใหม่

"โดมเพชร" เป็นหนึ่งในประเภทของ โดมยี่เป็ง ซึ่งเป็นงานหัตถกรรมพื้นบ้านของชาวล้านนาในภาคเหนือ โดมชนิดนี้มีรูปร่างที่เป็นเอกลักษณ์คล้ายกับเพชรหรือดาวหลายแฉก ทำให้ได้รับความนิยมอย่างมากสำหรับการประดับตกแต่งในช่วงเทศกาลสำคัญ

เครื่องปั้นดินเผา มีแหล่งผลิตเก่าแก่หลายแห่ง เช่น บ้านหมืองกุง อำเภอหางดง ซึ่งเป็นหมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผาโบราณที่ยังคงผลิตเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น หม้อน้ำ ฟาน และครก นอกจากนี้ยังมีเครื่องปั้นดินเผาประเภท ศิลาดล ซึ่งมีจุดเด่นที่สีเคลือบแตกเป็นลายงา ทำให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

งานจักสาน ภาคเหนือส่วนใหญ่ใช้วัสดุจากธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่น เช่น ไม้ไผ่ หวาย ใบลาน และ ใบตาล ซึ่งจะถูกนำมาแปรรูปเป็นเส้นตอกก่อนนำไปสาน เทคนิคการสานมีหลายรูปแบบ เช่น ลายขัด ซึ่งเป็นการสานขั้นพื้นฐาน และลายตัวแหว ซึ่งเป็นลวดลายที่ใช้ในพิธีกรรม

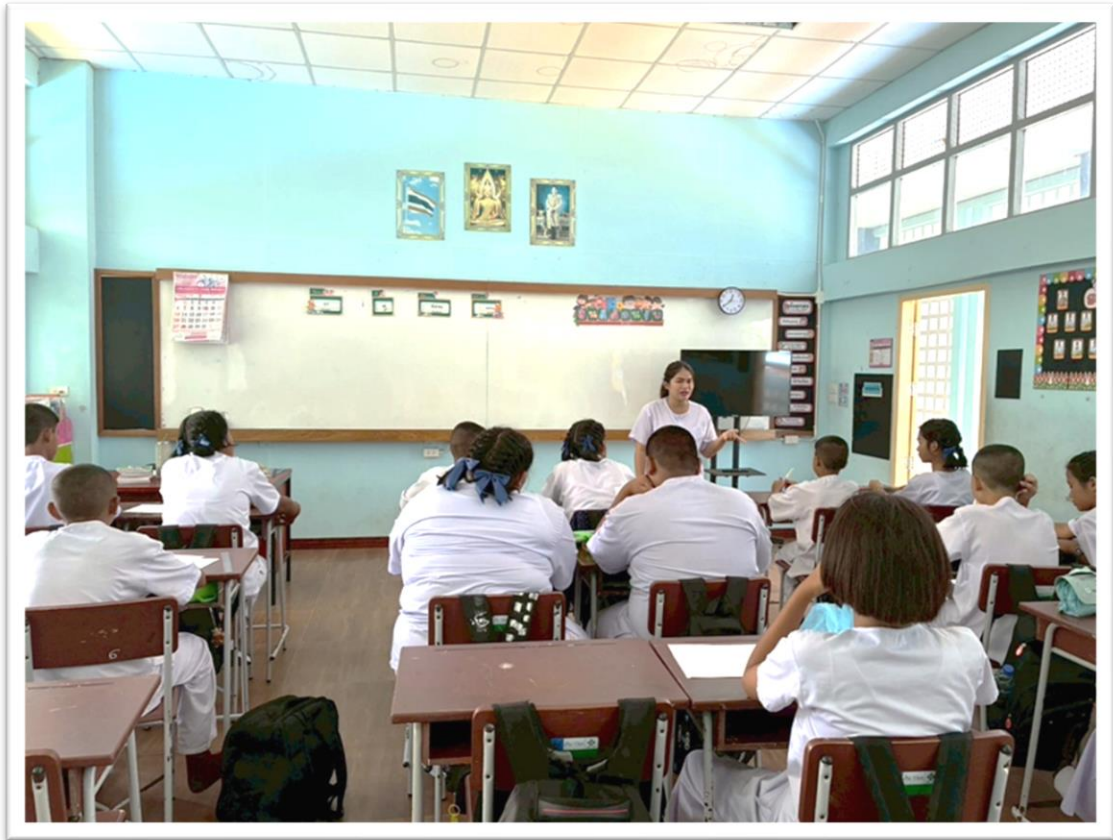

การทำหมอนจากต้นกกในภาคเหนือเป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน โดยเฉพาะในกลุ่มชาติพันธุ์ลีเลื้อและชาวม้งเมืองล้านนา วัสดุที่ใช้หลักคือต้นกก หรือที่คนภาคเหนือเรียกว่า "ต้นกก" หมอนกกไม่เพียงแต่เป็นเครื่องใช้ในครัวเรือน แต่ยังเป็นของที่ระลึกยอดนิยมและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการแต่งบ้านแบบล้านนาอีกด้วย

กระด้งข้าวเหนียวเป็นภาชนะสำหรับใส่ข้าวเหนียวที่นึ่งสุกแล้วของชาวอีสานและภาคเหนือของประเทศไทย เป็นงานหัตถกรรมจักสานที่สะท้อนถึงภูมิปัญญาพื้นบ้านในการรักษาคุณภาพของข้าวเหนียวให้ร้อนและนุ่มอยู่เสมอ

ผ้าขาวม้าส่วนใหญ่ทอจาก ผ้าฝ้าย และมีลวดลายเป็นตารางสี่เหลี่ยม หรือที่เรียกว่า ลายตารางมากจุก โดยมีสีสันสดใส ขนาดของผ้าขาวม้าจะแตกต่างกันไปตามการใช้งาน

ให้นักเรียนออกแบบผลงานในรูปแบบที่ตนเองสนใจ โดยอาจมีการผสมผสานกับแนวคิดสมัยใหม่

ให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานของตนเองภายใต้การดูแลและให้คำแนะนำจากครู

ให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานของตนเองภายใต้การดูแลและให้คำแนะนำจากครู

ให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานของตนเองภายใต้การดูแลและให้คำแนะนำจากครู

ให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานของตนเองภายใต้การดูแลและให้คำแนะนำจากครู

ให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานของตนเองภายใต้การดูแลและให้คำแนะนำจากครู

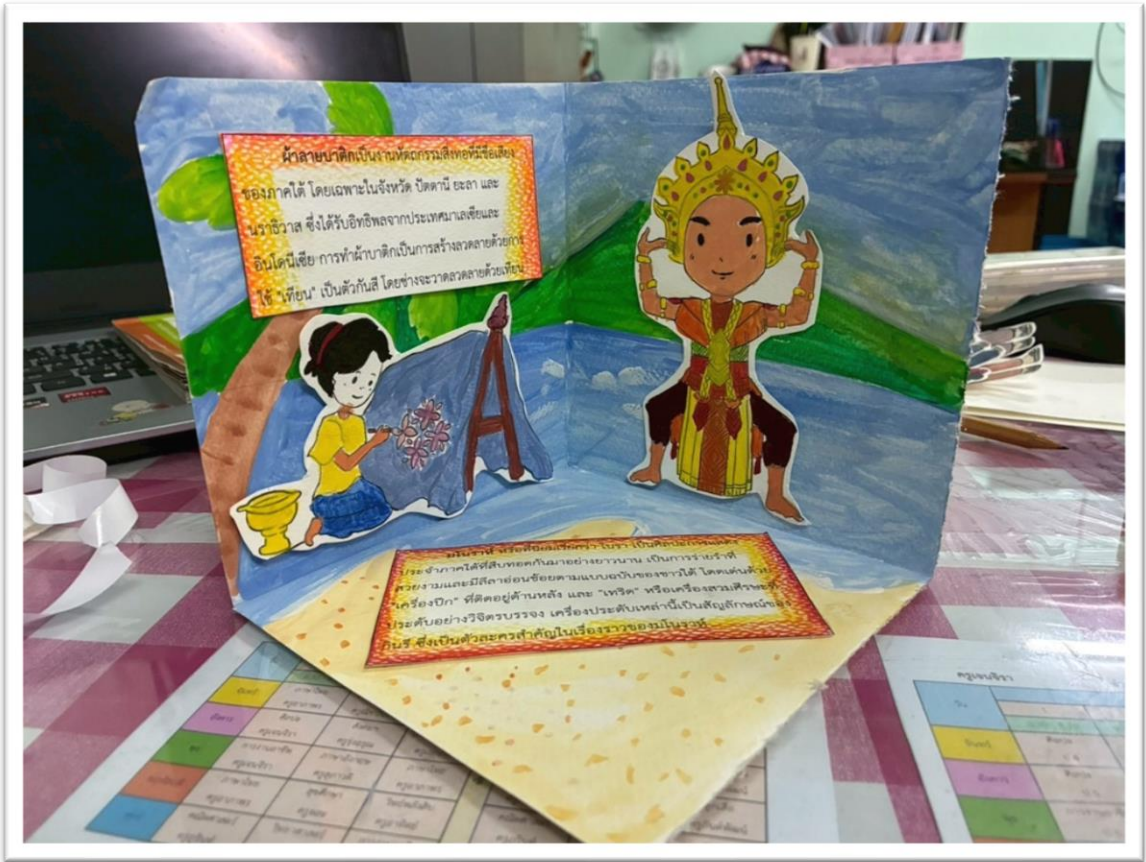
ให้นักเรียนนำเสนอผลงานและเล่าถึงแนวคิดและขั้นตอนการทำงานของตนเอง

ให้นักเรียนนำเสนอผลงานและเล่าถึงแนวคิดและขั้นตอนการทำงานของตนเอง

ผลงานนักเรียนบางส่วน

ผลงานนักเรียนบางส่วน

โรงเรียนบ้านหาดใน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพรเขต ๑